

[Ikast]

som nu kommer fra den anden side af salen – det er næsten det samme. Vi har en god aftale, og den kører vi igennem.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der kom en meget interessant oplysning. Hr. Ikast sagde, at han var enig med den socialdemokratiske ordfører. Det var en sensation. Den rille i grammofonpladen, der lyder, at SF ikke kendte sin besøgstid, og at vi derfor skal straffes nu ved, at man bygger et åndssvagt projekt, har jeg aldrig kunnet se begavelsen i. Men jeg ved, at De Konservative har pralet af, at det er dem, der har æren af, at vi får motorvejen.

Nu står hr. Ikast imidlertid her og siger, at han er enig med hr. Søgaard, som sagde noget andet. Vil hr. Ikast ikke lige forklare, om han er enig i det, som hr. Søgaard sagde, nemlig at hvis SF havde været med dengang, ville De Konservative også have arbejdet for, at man havde lavet en økonomisk forsvarlig løsning lig den, man laver i England, Frankrig og andre steder, hvor der er lidt omløb og økonomi i hovedet på folk?

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Det vil jeg da meget gerne, for jeg kan godt tælle til 90, dummere er jeg ikke. Jeg kan da se, at hvis SF havde været vågen i de år, vi forhandlede Storebæltsforbindelsen, havde man kunnet få den indflydelse, som man nu har forsøgt at få bagefter ved alle mulige krumspring og alle mulige mærkelige rapporter.

Derimod fandt det brede flertal i Folketinget sammen, så et socialistisk flertal ikke fik chance for at gennemføre en eller anden løsning i retning af biltogget, som jeg anser for uegnet efter danske forhold. Men dér bliver fru Margrete Auken og jeg nok aldrig enige, for fru Margrete Auken vil have, vi skal cykle eller køre med tog, og eftersom 82 pct. af alt, hvad der transporteres i dette land, foregår på gummihjul med lastvogne, er det svært at se, at vi to kan blive enige.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tror såmænd, det ville være ganske sundt for hr. Ikast at cykle en gang imellem, og det

ville også pynte, men det er faktisk ikke det, der ligger bag vores forslag. Vores forslag er næsten for bilistvenligt, for det fremmer faktisk en billig løsning, og det fremmer en effektiv løsning, idet den samlede yderligere ventetid højst er 10 minutter, og så kan der blive råd til nogle af de andre ting. Det skal jeg senere vende tilbage til over for trafikministeren, som jo er forsømmelig over for sit eget område oppe i Herning, hvis man skal interessere sig for bilerne.

Men jeg ville ønske, at hr. Ikast en gang imellem ville sætte sig ind i sagerne, og jeg tror faktisk, at selv hr. Ikast vil kunne forstå de oplysninger, man kan få om, hvordan et biltog fungerer, og sammenholde disse oplysninger med Danmarks økonomiske situation og måske oven i købet gå så vidt som til at sammenholde det med det, trafikministeren sagde i går, hvor der blev holdt en stor tale først af miljøministeren og derefter af trafikministeren – og trafikministeren så ud, som om han prøvede at mene det – om, hvor vigtigt det var, at vi fik gjort noget ved en omlægning af trafikstrukturen, fordi det ikke går, sådan som det er nu.

Jeg vil altså gerne spørge hr. Ikast, hvad der er Det Konservative Folkepartis konkrete forslag til en trafikomlægning, hvis man fastlåser trafikken ved at binde så mange penge i et motorvejsprojekt, som kun skal tage op til 12.000 årsdøgnbiler, som Storebæltsprognosen siger – det er kun lidt bedre end Farøbroerne. Vi har siddet og diskuteret, hvilket af de vejprojekter, vi har talt om i dag, der var værst, og jeg er ikke helt sikker på, at Storebæltsforbindelsen bærer prisen, for der er hård konkurrence fra bunden dernede, men det er et af de helt svage projekter set ud fra et vejsynspunkt, så hvis man var bilismemand – og det ved jeg hr. Ikast er; jeg tvivler som sagt stadig væk på, at han kan cykle – ville man virkelig modarbejde denne idiotiske investering.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Jeg vil gerne sige, at jeg har været med til at diskutere den løsning, fru Margrete Auken står for, biltogsløsningen, med Socialdemokratiet rundt omkring i landet i årene fra 1983 og indtil forliget, og hvis fru Margrete Auken gik uden for dette hus og spurgte nogle af dem, der går ude på gaden, som trods alt er borgere i dette land, hvilken løsning de ville have, ville fru